

עין משפט	
נר מצוה	
א ו א מיי פיו מהל' פסולי התקדשין הלכה א': ז ב מיי' שם פיו' הל' ו': ח ג מיי' שם הלכה ו': ט ד מיי' שם פיו' הל' א': י ה מיי' פ"א מהלכות מחוסרי כפרה הל' ג': יא ו מיי' פ"ח מהל' פסולי התקדשין הלכה ו': ב ז מיי' שם הלכה ו':	
פי' הרר"ה	

שמקטרו הראש ממצה דם הגוף וכי מי התירו לראש בהקטרה הוא קרי'ל אם אין דם אין בשר ותני גמי עולת העוף שדמה מתיר את בשרה למכוח אלא לעולם אחר המצויו היתה הקטרת הראש ואח"כ מסיר מוראה ונוצה ומשטע ואח"כ מקטיר את הגוף וזה ששינה הכתוב מקומה של הקטרת הראש והטילה בין מליקה למיצוי להקיש שתייהם אליה שיהו בראשו של מזבח: עור פ'י' החכם ואמר אע"פ שהיה שם בית הדרשן אע"פ ששם היו שורפין פסולי קדש קדשים ופסולי קדשים קלים אין לנו לומר שירורק שם המוראה והנוצה דהא כתיב אל מקום הדרשן ומשמע דשן הקברע לו מקום דהיינו תרומת הדרשן דכתיב ביה אצל המזבח ולא היה צריך החכם לטעם הוה שהיו אף במוראה ונוצה קבע הכתוב מקום בפ'י ואצל המזבח מפורש בהן כמו שמפורש בתרומת הדרשן ואף הוא היה קשה לאלמלא שגדול כחן של כהנים ואם בא להשליכה לאחד משלישה בתי דרשנים שהיו דרוקים משם לא היה יכול אלא במעשה נסים ואם היה יכול לא קיים אצל המזבח ופסולי קדשים שאנו שורף בצד המזבחה אין אנו צריכין לומר מפני שלא נתפרש אצל המזבח שהיו אף דרשני מזבח הפנימי והמזונה אין פרושן מדברי תורה אלא מדברי סופרים שהיה מקומן מקום מוראה ונוצה אלא יש לומר כמה דמרחקי פסולין ממזבח טפי בדיק גזרה דלמא מטיק להו ונשאר לנו לפרש ההיא דאמר ר' נחמן אמר רבה בר אבוב ר' בתי דרשנים היו למח לא מנה ד' בתו גחשובי ההוא דתרומת הדרשן בהדרוהו וי'ל דלא חשיב אלא בתי דרשנים של שרפה הוא לא היו אלא ג'. עור פ'י' החכם החובב היא חובתו של זב וזהו ומצורע בדרות ויולדת בדרות ושמירת קול ויבטוי שפתים וטומאת מקדש וקדושי בדרות אבל אשתמיטהי: נזיר שנטמא ואם פירש ושייר מה שייר דהא שייר נחזור לפרש משנתנו חטאת העוף נעשית למטה וכו' עד אם שנה בזה ובהו פסול פ'י' עשית חטאת העוף היא הזאתה בלבד והיא למטן מקום דמים התחתונים ועשית עולת העוף מליקהו והזאתה והם למעלן מקום דמים העליונים ובעשיות הללו אם שינה פסל: **פורת'** סדר הקנים כך הוא החובב וכו'. פ'י' חובות הן ג'

כג:

קן אחת ובשלישית קן אחת. ופי' הרב רצינו ד' יעקב הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסולה קן אחת בחזרתו כמו בהליכתו קן אחת כיון דבשאר קינין מרביעית ואילך נפסלו שני קינין אחד בהליכה ואחד בחזרה גזרינן כמו כן בשלישית ובשניה אבל שביעית לא נפסל כי אם קן אחד דלא

הלך ממנה כי אם פרידה אחת בחזרה ואילו בהליכה לא נפסל בה כלום ולא נחסר ממנה דבר: ^א **פיה וחור**. ללא אראשונה ושניה קאי דכיון דלין להם כלום ה' א"כ ממים ואם פרח אחד מהן בשאר קינין ימותו כולן כדמתן בסמוך ואם פרח מבין הממות כלום ימותו כולם אלא קאי אשלישית שפרח ממנה לרביעית לחמישית לששית ולשביעית וחור משביעית ואחת בחזרה שניה ואין כבר בשביעית רק ה' פרידין לעולה וה' פרידין לחטאת דאי עביד ששה עולות שמה השמים שהלכו ממנה יהיו קריצינן עולות הרי ח' עולות ואין צו' קינין יותר מו' עולות ומן הששית חסר ד' פרידין צ' בפריחה וחזרה ראשונה וצ' בשניה ואין כבר בששית רק צ' פרידין לעולה ושני פרידין לחטאת דאי עביד ג' עולות דילמא הארבעה אשר הלכו ממנה נעשו עולות הרי ו' עולות ואין יכולין לעשות בשש קינין רק ששה עולות וכן חמישית חסר ממנה ד' פרידין צ' שהלכו בששית וצ' ברביעית ואין כבר בחמישית רק פרידה אחת לעולה ופרידה אחת לחטאת. וכמו כן קשאי בכלן כיון דרביעית אין לה כלום היה יכול להקריב ^א בחמשה ג' עולות וג' חטאות וכי נמי אותם שהלכו ^א כולן עולות או חטאות מה בכן הרי אין כאלו כי אם חמשה ולפ"ו שהחמישית אין לה אלא אחת הרי יכול להקריב ברביעית צ' עולות וצ' חטאות אלא גזרינן בכל פריחה וחזרה שני קינין ואין לחלק ביניהם גזירה צו אטו צו וכי פרחה וחזרה פעם שלישית אין להם כלום לצד השביעית שיש לה ^א הן כן גזרינן בכל פריחה וחזרה צ' קינין: וי"א **שביעית לא הפסידה כלום**. פירוש בפריחה לכל היותר ב' חטאת פ'י' פרידין עשה מהן ה' חטאות וה' עולות כיון דבששית אין לה כלום והכל לא גזרינן בפריחה וזו כמו בשאר קנין דכיון דלינה מפסקת בפריחה בשום פעם לא גזרו על החזרה. אבל אין נראה לפרש לא הפסידה כלום ויקריצו בה ו' חטאות ח' עולות דמני עביד להו כיון דבקינין אחרים אין בהם כלום^א דאין ו' ^א הלשון דהל"ל נכשרה שביעית בפריחה שלישית שעל ידי פריחה שלישית הוכשירו כל הקינין שבשביעית אלא הלשון משמע לא הפסידה כלום בזהא פריחה שלישית. והקשה הרב רצינו יעקב מאורליני^א ש"היכי אמרת בכל הני קינין משום גזירה ימותו ^א דאילו צפ' שני שעירי (וימא דף סה): פריך הש"ס ומשום גזירה ימותו בתמייה ומירק דהתם לא ^א קפיד אלא אמאי אינו רועה דכיון דאית ליה תקנתא ברעיה לא הוה לן למימר ימותו משום גזירה אבל הכא בעופות איירי ואין רעיה ופדיין בעופות: **ואם פריח**. פרידה מן הממות שדינה היה למות ונתעברו באתרים שדינן לקרע ימותו כולם: ^א **דן קן סוממה וקן מפורשם**. הך מפורשם איירי שנתעברו שני הפרידין יחד ^א ואין דיוע איזו חטאת ואיזו עולה כדמוכח בסיפא דקתני או שפרח מן המפורשת לסוממה ראשון ימותו כולם ואי לא נתעברו פרידות המפורשות זה זה אמאי ימותו אם השולה פרחה החטאת הנשארת תקרב וקן הסוממה יקרבו בה עולה אחת מפני השולה שנתעבר בה אלא מייירי שנתעברו המפורשות

במה דברים אמורים פרק שלישי קנים

זה צוה ואם נתעבר פרידה אחת מן הסתומה לקן המפורשת יקח וזג לשני ויפריש אחד חטאת ואחד עולה והג' שנתעברו יחד ימותו כולם: **חור**. אחד מן הג' שנתעברו ונתעבר עס היחיד ^א סוממה או תחלת הפריחה נתעבר אחד מן המפורשת לסוממה והיינו ראשון דקאמר ב'ו בתחלת

הפריחה הלך אחד ונתעבר לסתומה ימותו כולן דכיון שפרידות המפורשות נתעברו יחד אין קריצינן עוד וכי פרח אחד מהן בנקום אחד זהו אחד מן הממות שפרח לצין הקריצות וימותו כולן: **דח' חטאת מנאל**. פרידה המפורשת לחטאת מזד אחד ופרידה המפורשת לעולה מזד שני ושני פרידין של קן סתומה בזמנא פרח מן האמנאע פרידה אחת לימין ופרידה אחת לשמאל לא הפסיד כלום דאותו המעורב עס החטאת יקריצ חטאת ואותו שעס השולה עולה וכי חזר מן הדדין אחד מכאן ואחד מכאן ונתעברו יחד אלו ימותו דחטאת כל אחד לצדו קריצים כל אחד כדינו: ועולה נתעברו יחד אבל אותם שנשארו ויולתהו בן יונה תכפול עולתה תור ^אעולתה תור] ודמאיתה בן יונה תכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזאי אומר הולכין אחר הראשון ^א ^בה' האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה עולתה ומתה לא יביאו יורשין חטאתה:

הדרן עלך קן סתומה

במה' דברים אמורים בבהן הנמולך ^א אבל בבקו שאינו נמולך אחת לזו ואחת לזו שתיים

חור ממין עולתה שקרבה תחלה. וקשאי לרבי דמשמע הכל לעולה קרבה שפיר תחלה לחטאת לצן עזאי דקאמר שמכפול חטאת ממין השולה וכן למתא קמא דאמר מכפול ומביא עולתה ממין חטאת אבל היו ממין אחד כמו שהביאה ראשונה כשרים אע"פ שהעולה קדמה לחטאת וכן מוכח בסמוך ^א ומיהו האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשים עולתה אי לאו הכי מציאין ואף על פי שקרבה עולתה תחלה ואילו בריש תמיד שטמט (פסחים דף נט). קאמר וכי תימא בשקרבה עולתו ומי קרבה והאמר מר זו צנה אב שכל מקום חטאת קודמת לעולה ואילו חטאת העוף לעולת בהמה ומשני שאני מזרע דרחמנא אמר^א והעלה ב'א' כבר פירוש אע"פ דנמנורע כתיב חטאת ברשע גלי לן ^א ב'א' דוהעלה לא היו עיכוזא משמע הא בשאר דוכתי דלא כתיב והעלה איכא עיכוזא אי קרבה עולה תחלה ומירק רצינו חייס דבשום דוכתא ליכא עיכוזא ובמזרוע דאילטריך למיכתב והעלה משום דכתיב ציה היייה זאת תהיה מורת וגו'^א ואמרינן דהקומץ רבה (מנחות דף כו). דהוי עיכוזא והכי פירוש שאני מזרע משאר היויות ^א דמזרוע דכתיב והעלה אבל בעלמא לא אילטריך לגלות דאינו אלא מזה: הדרן עלך קן סתומה

במה' דברים אמורים בבהן הנמלך. אפירקא קמא קאי וה"ק דצ"א דחטאת שנתעבר בה עולה ועולה שנתעברת בחטאת אפילו אחד צריצא ימותו כולם [מ"ג] וכן אחת לזו ושתי לזו ^א ושלש לזו עשר לזו דהמועט כשר [מ"ג] כל אלו הדינין בבהן נמלך כלומר למחלה נמלך ובהן אין משפטין ב'א' אבל בבהן שאינו נמלך ועשה הכל בדעמו דביעזד ועשה ב'א' קן שלם למעלה לאשה אחת ב'ו וכן קן שלם למטה לאשה אחת ב'ו הילכך כולן למעלה מחלה כשר עולות מחלה פסול חטאות וכן למטה צוה הענין (וכו'). [וכן משמע בוצאים צ"פ המעורבת (ע"ג): דהאי דצ"א דהכל אפירקין [קמא] קאי. מיהו ב'א' לזו וא' לזו

שמים

שי"שה מקובצת א] על חינות או שפרח נרשם עליהן נקודות להורות כי לפי' דלא לתקוני: ב] חור עולתה חור: ג] האשה עיין חסין קדושין דף קיג (דף קיג) רצינו ותימה הלוי כי נראה לו דמשום גזרה פסול הקן אחת: ד] כלום אלא ממים אם פרח: ה] להקריב בחמשת ג' אות ה' נמחק: ו] שהלכו בששית נעשו כולן: ז] ח' ד' ומזן ק: ט] היותו נשאריו עם י"א פרידין ועשה חסין: י] זה משמעת הלשון: יא] ימותו ואילו בס' יב' לא פריך אלא אמאי אינו רועה דהתם בבהמה מיייר ויזין דלח: יג] יזיז אחר שסופספו ואין: יד] היסיד הנשאר בסתומה: טו] דקאמר שבחילת תמיהה כי נתעברו בסתומה ימותו: טז] דשן לו להביא חובתו: יז] מקרב דטעין קרצן או כולן יזנה או כולן חורים: יח] החטאת וכת"כ מטיק לא מקרב דכתיב לחטאת ויפיר משמע כל הכפרה תלייה בחטאת: יט] בשמקו גבי האשה חיבת מוירו נמחק: כ] בעליה משמע אכל: כא] והעלה פירוש חיבת כתר נמחק: כב] לן והעלה דלא היה חור ד' נמחק: כג] משאר היויות דכתיב בה והעלה: כד] משפטן דלמחלה אין לו להקריב בשום חטאת אכל: כה] ועשה פ"א כל התעוררות חזיו למעלה וחזיו למטה או אמרינן דלמעלה תחלה כשר ומחלה פסול וכן למטה דלמטה דלמטה חטאת איה דשן למטה נפסל וכן בלדין: כו] אחת עולה כשרה וחטאת פסולה: כז] אחת חטאת כשרה ועולה פסולה הילכך אחת לזו ואחת לזו וכי' ועשה כולן למעלה מחלה כשר דהיינו עולת מחלה פסול דהיינו חטאת:

מסורת הש"ס

א] קדושין יג' מנחות ד' ותימה ה', ב] ונחסי עג'ו, ג] ש"ך לעי"א, ד] וזאת ג' שנתעברו בה אחרים רחוקים הם להקריב כולם בין עולות בין חטאות שכל פעם שאלה לא אחד היה כל מקומם שראוי להקריב בין עולה בין חטאת מיייר, ט] (ומזרע פקח דף ק) וניקרב יד', ה] (שם),

הנהגות הב"ח

א] מפרש ד"ה כמה דברים אמורים וכו' ושלשה לזו דמועט שבר כ"ל' ותיעות עשר לזו נמחק:

יעיר קינו

א] כ"ל חטאות חללו. ב] כ"ל לפניה. ג] כ"ל חטאת. ד] ככל. ה] כ"ל שבהן. ו] כ"ל גם כן. ז] חולות של תעבורת השביעית שפיר בלא הקריבה דא"א להקריב חטאת שמה כי כ"ל' עולה וא"א להקריבו עולה שמה קרבו ו' עולות ושש חטאות מעיקר הקנין וזה כריך להיות חטאת כ"ל' ט] איהי יכולה לעשות מטעם כי כ"ל' ח' עין נחלוה שפסחו כ"ל'

פ'י הראב"ד

עולות פ"י החובב היא חובתו של זב וכו' ומצורע בדרות וכולן מביאין ב' פרידין אחד לעולה ואחד לחטאת דכתיב קריא וכן מתפרשות איזו לחטאת ואיזו לעולה בליקחת בעלים כשואר מפורש את קנו ויאמר איזו לחטאת ואיזו לעולה ואם שינה מעשיהם פסל. אי"נ בעשיות כהן הן מתפרשות כשימשך אחת מהן ויעשה חטאת חבירתה נקבעת עולה מאליה ואם שינה מעשיהם אחר שהתחיל בהן פסל ונקא מקריא בבססת ויבא דבבי וילדת כתיב ולקחה שתי חרטים אחד לעולה ואחד לחטאת והי בליקחת בעלים וגבי זב כתיב ועשה אותם הכהן אחד חטאת והאחד עולה הרי עשית כהן בדרים ונדרות כולן עולות שלא מצויו תורה ושלמים קט העוף אין מן הבהמה כמו שפורש בהן ולא מצויו בעוף אלא חטאת ועולה וחטאת אינה באה בדרו ונדבה הילכך כי אמר הרי עלי קן שתייהן ועולות ואין קן פחותה משתיים ואפילו בבמה צצמה כי אמר הרי עלי כשב לקרבן יביאנו עולה שאין אחת רשאי למשכו להקל אלא להחמיר והעולה חמורה מן התורה והשלמים:

איזו נדר האומר הרי עלי עולה איזוהו נדבה האומר הרי זו עולה. פ"י כשאמר עלי נקרא נדר דכתיב ונדריה עליה וכתוב איש כי ידור נדר לה' או חשבע שבדעה לאסור אסר על נפשו וכל פרשת נדרים בלשון עלי נדבה האומר הרי זו וכתוב בתרומת המיבשן מאת אלהיך לא תאחר לישלמו ואילו בחזקונו ליתר יור או בדבר הידוע היל"ל לא תאחר להביאו: **בוח** בין נדרים לנדרות אלא שגדורים מתור או נגבבו חייב באחייוון

באחיה נדר האומר הרי וכל פרשת המיבשן שהוא נדבה היא בלשון הבאה דכתיב כל נדרים לבו יביאנה וכתובי כל נדרים לב הם הביאו חזו וגוים שמשום שלא היה מחוסר הפרשה אלא הבאה בלבד ואילו גבי נדר כתיב כי תדור נדר לה' ואילו בלשון עלי נדבה האומר הרי זו וכתוב בתרומת המיבשן מאת אלהיך לא תאחר לישלמו ואילו בחזקונו ליתר יור או בדבר הידוע היל"ל לא תאחר להביאו: **בוח** בין נדרים לנדרות אלא שגדורים מתור או נגבבו חייב באחייוון

עלה לה שמה היה מן הגזול שפרח לתוכו. וכן כולם הפסידה כל אי קן בפריחה. מלגד השביעית שלא נפסלה ממנה כלום בפריחתה. ומקרבת ו' חטאות ח' עולות. אף אם אי' מהן הפורה לא נקבע לחטאת ולא לעולה כיון שנשאר בן וזוג בלא הקריבה בכל שאר הקינין. כי לעולם אינו קבע עד שקרבו כולן ולא נשאר אלא הוא לבדו. הילכך יכול הכהן לעשותו או חטאת או עולה. אבל א' מן החמשה עשר ^א ישאר בלא הקריבה שמה קרבו ו' חטאות ושש עולות מעיקר הקינין וזה כריך להיות ^א חטאת. הילכך ימותו. וגם היא ממוסרת עדיין או חטאת או עולה. ובסומו מן השביעית לששים או הפסידה קן בפריחה שפרח ממנה. כי אינה יכולה לעשות ו' חטאות שמה מעיקר קינים פרח א' ועששה גם הוא חטאת בנקום שפרח. וכן ו' עולות ^א מטעם זה. ואם היא הקריב תחלה אם תקריב ו' חטאות נקבע הפורח ממנה לעולה נפסלו כל החטאות שבשאר הקינין. וכשחזר ופרח מן הששית הקינין יעשו בנקום שפרחו או הששית בחזרה זו ואינה מקרבת אלא ד' חטאות וד' עולות. כי שמה פרחו על שש חטאות או על שש עולות. ואם החטאות או חטאות או עולות הילכך א"א להקריב אלא ד' חטאות וד' עולות שלא יוספיך על שש עולות. ואם החטאות או העולות הן מן הפסודות למוסר אין למוסר כי לכל אחד כי בן זו וגם שאר הקינין ויכול הכהן לעשות או חטאת או עולה. ומן הקריצות כי שמי חטאות או צ' עולות שלא עלה לה דשמה קרבו ^א מהני גזל מן שפרחו למוסר. כל א' בן חטאת פסידה כל א' ב' קינים. א' בהליכה וא' בחזרה. הילכך ראשונה ושניה אין להם כלום והקשה הר"ר יעקב מאורליני^א שיון שהראשונה אין לה כלום וזהו למח מפסקת השניה קן בחזרה שממנה לראשונה וכן השלישית למח תפסיד קן בחזרה שממנה לשניה כיון ששנייה אין לה כלום והיה ^א להקריב שמי קינין בכתמיה. ומירן משום גזירה הוא שאם אתה אומר שלא תפסיד השלישית בחזרה שממנה לשניה וכן השניה בחזרה שממנה לראשונה אתי למימר שגם לא הפסידה הרביעית בחזרה שממנה לג' או שלא הפסידה הצ' בפריחה שמהראשונה למוסר. וקשה (בבב') [בבב' דף סה] דימאי גבי פר ושעיר של יו"ט צאנזו והפרישו אחרים תחתיון [וכולן] ימותו ופרין ואמאי ימותו